

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Aleše Smetanky a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobců: a) **Mgr. K. L.**
b) **M. U.**
oba bytem X
oba zastoupeni JUDr. Tomášem Tesařem, Ph.D., advokátem
sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobách žalobců proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2026, č. j. 999/26/5100-41454-705821,

takto:

Návrhy žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 1. 2026, č. j. 999/26/5100-41454-70 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), byla potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 22. 5. 2025, č. j. 1124292/25/2302-50521-110691, ze dne 22. 5. 2025, č. j. 1124293/25/2302-50521-110691, a ze dne 23. 5. 2025, č. j. 1135053/25/2300-80545-403084, kterými byly zamítnuty žádosti žalobců o povolení posečkáni úhrady daňového nedoplatku ve výši 7 825 027,54 Kč. Proti napadenému rozhodnutí podali žalobci žaloby ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., s nimiž spojili návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobci ve svých návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě tvrdili, že nedisponují žádnými vlastními finančními prostředky ani žádným rozsáhlejším vlastním majetkem, které by bylo možno na zaplacení takto vysokého daňového nedoplatku použít. Újma, která by bezprostředním výkonem napadeného rozhodnutí žalobcům vznikla, by dle názoru žalobců byla nepoměrně větší než újma vzniklá státu pozdějším zaplacením daňového nedoplatku.
3. Žalovaný ve vyjádření k návrhům žalobců uvedl, že žalobci netvrdili a neprokázali existenci reálné a závažné újmy, která by jim měla vzniknout výkonem napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného žalobci nepředložili žádné důkazní prostředky, kterými by doložili svou ekonomickou situaci či hrozící újmu. Žalovaný zdůraznil, že nepovolení posečkáni úhrady daně není bez dalšího důvodem pro přiznání odkladného účinku žalobě, resp. že samotný nedostatek finančních prostředků sám o sobě nepředstavuje újmu ve smyslu § 73 s. ř. s. Navíc žalovaný konstatoval, že napadené rozhodnutí není exekučním titulem. Dle žalovaného žalobci netvrdili, že by správce daně zahájil kroky směřující k vymáhání nedoplatku. Proto podle žalovaného není dán žádný relevantní podklad pro závěr, že by výkon napadeného rozhodnutí způsobil žalobcům reálnou a závažnou újmu. Žalovaný své vyjádření uzavřel

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

tím, že návrhy žalobců na přiznání odkladného účinku jsou nedůvodné a navrhl jejich zamítnutí.

4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Smyslem přiznání odkladného účinku žalobě není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud totiž přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Proto je třeba k užívání tohoto nástroje přistupovat velmi zdrženlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Afs 261/2018-28). Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s.
6. Z citovaného zákonného ustanovení plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice (i) že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
7. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku žalobě mohlo odvrátit žalobci tvrzenou újmu, která jim má bezprostředně hrozit právními účinky napadeného rozhodnutí. Jak již soud uvedl výše, smyslem přiznání odkladného účinku žalobě je zamezit tomu, aby v důsledku okamžitého výkonu pravomocného správního rozhodnutí vznikla žalobcům zcela konkrétní, závažná a nevratná újma. Z toho vyplývá, že újma tvrzená žalobci musí být v přímé příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí.
8. Jak správně konstatoval žalovaný ve svém vyjádření, napadené rozhodnutí není exekučním titulem (srov. § 176 odst. 1 daňového řádu). Výkonem napadeného rozhodnutí tak žalobcům nemůže vzniknout reálná újma. Újma tvrzená žalobci není v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí. Jinými slovy, žalobci tvrzená újma spojená s jejich povinností zaplatit daň nevyplývá bezprostředně z napadeného rozhodnutí. Odložení právních účinků napadeného rozhodnutí přiznáním odkladného účinku žalobě by nemělo ani ten důsledek, že by bránilo daňovým orgánům činit kroky směřující k vymožení daňového nedoplatku, neboť z právní úpravy obsažené v daňovém řádu takový následek neplyne.
9. Pro úplnost soud dodává, že daňový řád v § 157a upravuje posečkání daně v případě přiznání odkladného účinku žalobě. Podle tohoto ustanovení daňového řádu je úhrada daně posečkána ode dne přiznání odkladného účinku v řízení, které je *v souvislosti se stanovením daně* vedeno před soudem ve správním soudnictví. Podle § 147 odst. 1 daňového řádu jsou rozhodnutími o stanovení daně (i) platební výměr, (ii) dodatečný platební výměr nebo (iii) hromadný předpisný seznam. Napadené rozhodnutí není rozhodnutím o stanovení daně. Řízení v projednávané věci tedy není řízením vedeným v souvislosti se stanovením daně ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

smyslu § 157a daňového řádu a přiznání odkladného účinku žalobě nemůže vést k posečkání úhrady daně.

10. Právními účinky napadeného rozhodnutí žalobcům nemůže bezprostředně hrozit závažná a reálná újma. Proto soud dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku žalobě by v dané věci žalobcům nemohlo přinést kýžený efekt. Jelikož nebyl splněn již základní předpoklad pro přiznání odkladného účinku žalobě, tedy existence žalobcům bezprostředně hrozící závažné újmy v důsledku právních účinků napadeného rozhodnutí, nezabýval se soud možnou újmou na straně jiných osob, ani možným rozporem přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.
11. S ohledem na výše uvedené soud návrhy žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě tímto usnesením zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě, soud rozhodne až v rozhodnutí, jímž bude řízení v projednávané věci skončeno (srov. § 145 zákona občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
13. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 27. března 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.